

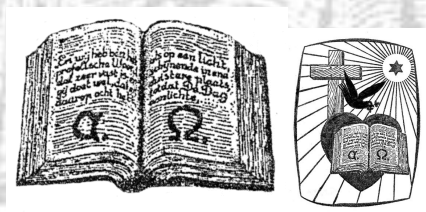
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Broeders en zusters, ik wil het met u hebben over het onderwerp:

“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten”

De Here Jezus zegt dit duidelijk in Openbaring 3:10, laten wij het maar opslaan. *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten”*.

De Here Jezus geeft hier een bevel dat Zijn Gemeente moet uitzien naar Zijn wederkomst. Dit bevel geeft Hij nadrukkelijk aan Zijn Gemeente, Zijn Lichaam; dit bevel geeft Hij niet aan de wereld. Zijn Gemeente MOET dus elk moment Zijn wederkomst verwachten.

Paulus heeft dit ook zo duidelijk geschreven aan de Gemeente te Tessalonica, in 1 Tess. 4:13-18, laten wij het maar opslaan.

“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem.

Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden”.

Als wij geloven in Jezus, de Christus, en we daardoor werkelijk kinderen Gods geworden zijn, door wedergeboorte, dan zal het ook met ons zo moeten zijn, zoals het beschreven staat aan deze Tessalonicenzen Gemeente, die in Christus was, wat we ook beschreven vinden in hoofdstuk een 1 Tess. 1:9-10. *“Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende torn”*.

We zien hier een waarachtige Gemeente en dus ook, hoe een waarachtig kind van God zich allereerst bekeerd moet hebben van de afgoden (van het oude, wereldse leven, van een leven in zonde, van onze oude natuurlijke staat), wederom geboren, om nu de levende en waarachtige God te dienen en daarbij Zijn Zoon uit de hemel te verwachten.

Het kan ook niet anders, een waarachtig bekeerde ziel verwacht Zijn Heer, want Jezus is nu immers ons leven geworden, Jezus dood is onze dood geworden en nu is ook Zijn Leven ons leven geworden, Hij stierf voor ons, voor onze zonden, maar Hij werd opgewekt voor onze rechtvaardigmaking en zo is Hij nu ons leven geworden en verwachten we Hem, die ons leven is.

We kunnen immers niet buiten Hem. Daarom zal een waarachtige Gemeente, een levende Gemeente en ook een levend kind van God, de Zoon verwachten uit de hemel.

Als men dat al deed in de dagen van Paulus, hoeveel te meer nu; nu de tijd ons zegt, dat Jezus elk moment terug kan komen. Alles spreekt een duidelijke taal, alles wijst erop, dat Zijn komst vlak voor de deur staat.

Niet alleen in het wereld gebeuren; ik wil dit niet zo uitvoerig opsommen, wat er zich momenteel in de wereld voltrekt. Maar denk alleen maar aan de staat Israël en aan de blokvorming van de volkeren wereld, wat allemaal een zeker eindteken is, dat de profeten Gods hebben moeten neerschrijven en moeten uitspreken, als tekenen van Jezus' komst.

Ik wil ook een paar andere tekens noemen, in het bijzonder tekenen uit het rijk der duisternis. We weten n.l., dat Jezus straks terug komt op de wolken om Zijn Gemeente weg te halen. Dat is dus niet Zijn komst op deze aarde, maar Zijn komst in de lucht voor de Gemeente, zodat de volkeren Hem niet zullen zien.

Alleen de Gemeente, de ware kinderen Gods zullen plotseling verdwenen zijn, zoals Henoeh plotseling ten hemel werd opgenomen. Men ziet dan waarschijnlijk alleen maar kledingstukken liggen, waarin deze kinderen Gods het laatst vertoefden op deze aarde, maar zichzelf zijn spoorloos verdwenen. Dit wordt zo goed uitgebeeld in de film *“Left Behind”* en een wat oudere film *“Als een dief in de nacht”*.

Als de opname gebeurt, dan zal men weten, dat het begin is gemaakt aan de volkomen onttroning van satan en zijn duivelse machten. Jezus Christus heeft de duivel en zijn machten reeds overwonnen; maar eerst moet Hij Zijn Gemeente klaar hebben, om dan met Zijn Gemeente te beginnen de duivel neer te werpen en hem te onttronen.

Dit is het eerste wat plaats zal vinden; dat satan uit de luchtlagen geworpen zal worden. Satan heerst nu nog met zijn demonen in de luchtlagen en hij regeert nog steeds over deze aarde, maar niet voor lang meer. Satan weet dit en daarom zal hij alles, maar dan ook alles in het werk stellen, om dat tijdstip te verschuiven.

Ja, als hij het in zijn macht zou hebben, om te verhinderen, dat dit ooit zou kunnen plaatsvinden, namelijk dat Jezus Zijn Gemeente weghaalt van deze aarde, dan zou hij het zeker doen, maar satan kan dit niet verhinderen.

Want het is niet zo dat de Gemeente van deze aarde zal “wegvluchten” om een veilig oord te zoeken (zo wordt het wel eens voorgesteld), maar dank God, want het zal zijn, dat wij, als Gemeente, dan in de aanval komen en dat Jezus Zijn Gemeente bij Zich verenigt juist daar, waar satan nu zijn troon heeft, van waar hij nu de wereld beheerst.

Jezus komt op de wolken des hemels, daar waar satan heerschappij uitoefent met zijn demonen om deze wereld te beheersen en in zijn macht te houden. Het is juist daar, waar Jezus Zich met Zijn Gemeente verenigt, met het geweldige gevolg, dat satan en al zijn demonen uit de luchtlagen geworpen zullen worden op de aarde, om kort daarop in de put van de afgrond geworpen te worden.

Daarom zal satan alles in het werk stellen om dit te verhinderen, en daarom wil ik u enkele tekenen noemen, hoe de macht der duisternis bezig is. En deze tekenen zijn een duidelijke waarschuwing, dat Jezus spoedig komt.

Allereerst ziet men, hoe hij probeert een surrogaat te maken, door de wetenschapsmensen te inspireren om tot ruimtevluchten te komen, om in de luchtlagen door te dringen en naar de maan en andere planeten te komen.

Er zijn ook verborgen krachten der duisternis, die de hele wereld willen mobiliseren, om zich te verzetten tegen dat wonderbare plan van God. Wat hen toch niet zal baten. Prijst God!

Niet de wereldmens zal de werkelijke ruimtevlucht beleven. Maar in een verheerlijkt Lichaam zullen wij, de Bruidsgemeente, de Heer tegemoet gaan!

Een ander teken van de verborgen krachten der duisternis is, dat satan op allerlei mogelijke manieren tracht met valse leringen te komen, om de Gemeente in verwarring te brengen en te doen geloven, dat de wederkomst van Jezus nog niet plaats kan hebben.

Er zijn leringen, die zeggen, dat er eerst nog grote opwekkingen moeten komen en dat eerst de Gemeente één moet worden; alle kerken, rooms en protestants samen één. Paulus leert dat nergens en de hele Bijbel leert dat nergens.

Paulus zei in zijn dagen, dat we Hem al verwachten konden, want dat niets in de weg stond om Jezus komst te verhinderen. In zijn dagen leerde Paulus reeds, dat men biddende en wakende moest zijn en hij spreekt er zelfs over, dat hij verwachtte, dat hij zelf nog wel levend opgenomen kon worden.

Hij zegt niet, dat er eerst nog iets moet gebeuren, dat eerst het evangelie tot aan het einde der aarde verkondigd moet worden (dat wil men altijd zeggen, maar dat is niet waar).

Als Jezus zegt, het Evangelie van het Koninkrijk moet aan het einde verkondigd worden, is dat heel wat anders dan het Evangelie van het kruis.

Het Evangelie van het Koninkrijk zal Israël straks gaan verkondigen in het Duizendjarig Vrederijk. Dat is de boodschap van voor het kruis, dat straks door Israël voortgezet zal worden, de boodschap van het Koninkrijk.

Maar voor de Gemeente staat niets in de weg. In Paulus dagen al niet, laat staan nu. Wat zou er nog voor een verhindering moeten zijn? Het zou volkomen in strijd zijn met de leer der apostelen.

In Paulus dagen was er ook al twist en onenigheid. Leest u maar in de brieven aan de Corintiërs. De één zei: *“ik ben van Apollus”*, en de ander zei *“ik ben van Cephas”* en een derde zei *“ik ben van Paulus”*. Maar toch zegt Paulus in diezelfde brief, dat zij de Heer konden verwachten.

Hij zegt niet: *“nu moeten jullie het eerst eens worden, want dan kan Hij pas komen”*. Geen sprake van. Maar hij zegt *“waakt en bidt, opdat de Heer je zo niet vindt, want je zult voor Zijn rechterstoel komen en dan zal je daar verantwoording hebben af te leggen”*.

Nu willen we samen ook onze aandacht hier verder bij bepalen. De duivel is dus bezig met valse leringen (zuurdesem), zoals hij dat al deed in Paulus dagen om verwarring te stichten. In de Tweede brief aan de Tessalonicenzen lezen we, dat satan daar ook valse leraren naar toezond en zelfs valse brieven, alsof Paulus die geschreven zou hebben, waarin hij ging verkondigen, dat eerst de dag des Heren zou komen (de dag der wraak) en dat dan pas Jezus zou wederkomen.

Dat lezen we vandaag weer, precies hetzelfde. Men leert vandaag ook weer, zoals die valse leraren (om verwarring te stichten), dat er eerst de Grote Verdrukking moet komen en de afval.

Maar Paulus zegt: *“dat is helemaal niet waar, de Gemeente wordt eerst opgenomen, daar behoef je helemaal niet in onrust over te verkeren”*.

Dat dit vandaag weer wordt geleerd, is niets verwonderlijks! Wees er alleen over verbaasd dat het al niet veel eerder gebeurde, want satan is nog niets veranderd en ook nu tracht hij onder Gods kinderen de eerste liefde te verkoelen.

Dit is een geweldig wapen van hem, dat we niet die Bruidsliefde meer hebben, dat ons hart niet geheel uitgaat naar Jezus, naar Hem alleen; dat we Hem begeren en verlangen naar Hem, als meer dan naar iets anders.

Het is toch zulk een heerlijkheid; want als Jezus komt, brengt dat de heerlijkheid niet alleen voor ons zelf en voor heel de Gemeente, maar het brengt ook de heerlijkheid voor Israël en de gehele schepping.

De hele schepping zucht ernaar; waarom zouden wij dan niet daar naar verlangen met een heimwee, een roep, die steeds sterker moet worden: *“Kom haastig, Heer Jezus, kom”!*

We moeten ons geen zand in de ogen laten strooien! Kijk eens naar het lijdende mensdom, kijk eens naar die vreselijke ziekten, die de aarde en deze wereld teisteren, waar de knapste medici geen raad mee weten; want hoe knapper de medici worden, hoe erger de ziekte verschijnselen.

Kijk eens naar de toenemende natuurrampen om ons heen. Zijn het niet allen waarschuwingen Gods. Kijk eens naar die bezeten mensen. Men kan ze niet bergen in de zenuwinrichtingen, men weet er geen raad mee.

Het is een onmogelijke opgave en laten we toch niet denken, dat wij als kinderen Gods al deze zieken zullen kunnen gaan genezen en al deze duivelen gaan uitwerpen!

Zelfs, toen Jezus hier op aarde was met Zijn twaalf discipelen heeft Hij maar een klein percentage mensen kunnen helpen.

Het wachten is daarop, dat Jezus met Zijn Gemeente komt om Zijn Koninkrijk te aanvaarden en satan te onttronen. Dan kunnen allen geholpen worden, het is nu nog maar stuksgewijs, o zo bedroevend weinig.

Daarom laten we verlangen naar deze heerlijke komst. Moeten niet de arme volkeren van de blinddoek ontdaan worden? Israël is nog geblinddoekt en ziet nu nog niet de heerlijkheid van Zijn Messias. Maar zijn niet alle volken geblinddoekt? Denk eens aan al die volkeren, die “ontwaken” in Afrika, Azië in Zuid Amerika, doch zij kennen Jezus niet.

Het zijn Rome en ook de Protestantse kerken, en niet te vergeten ook de vrije kringen (Evangelisch, Pinkster, Baptist), zij allen brengen een prediking, waar helemaal niet de heerlijkheid van Christus in verkondigd wordt; (evangelie van de Heerlijkheid) hoogstens brengt men een sociale Christus, aan wie ze niets hebben.

Nu moet de mens individueel (vrijwillige keuze) een nieuwe geboorte ondergaan, maar Jezus zegt, dat als Hij komt dan zal alles tot een nieuwe geboorte gaan komen. Hij zegt: *“Als ik weder kom, zult gij met Mij in de wedergeboorte zitten op twaalf tronen”*, dat is de wedergeboorte voor Israël, de wedergeboorte voor alle natiën, de wedergeboorte voor deze wereld tot een heerlijk nieuw leven, een nieuwe schepping, het Koninkrijk Gods en dat is verbonden met Jezus komst.

Voor die tijd kan het dus onmogelijk plaats vinden en daarom zullen we met verlangen naar Hem uitzien.

Ik wil u nog enige punten aanwijzen uit het Schriftgedeelte van 1 Tess. 4:13-14. Het zijn punten waar het zo bijzonder op aan komt. Laten we het lezen. *“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem”*.

Als we van dit heerlijke gebeuren hier lezen, wat een bijzonder groot geheimenis is, daar het nog niet heeft plaats gevonden, dat als alle gelovigen, die in Christus ontslapen zijn, op zullen staan van tussen de doden uit, wat zal dat dan niet een geweldige beroering in de wereld geven, als dat plaats zal vinden.

Er zal geen kerkhof zijn, of er zullen lege graven gaan komen, grafstenen zullen misschien wel kapot zijn en de grond ondersteboven gewoeld, het hoeft natuurlijk niet nodig te zijn, want het Opstandinglichaam kan overal doorheen komen, maar ik geloof dat er tekenen en sporen daarvan zullen gezien worden.

Van de levend overgeblevenen, al zullen dat er procentsgewijs nog maar weinige zijn, toch zullen overal nog ware kinderen Gods zijn, die dan plotseling verdwenen zullen zijn. Ook dit zal de wereld in beroering brengen.

Weet u, wat bovendien zal gebeuren; dat openbaar komt, wie tot de Gemeente van Jezus behoorden en dat zullen niet diegene zijn, waar de wereld tegen opziet. Maar dan zullen ze zien, dat diegenen, die zich als Christenen uitgaven, achter gebleven zullen zijn, omdat ze het niet in wekelijkheid waren.

Maar die Jezus waarlijk lief hadden, die zullen weggenomen zijn, waardoor een geheim openbaar komt, want zij vormen de ware Gemeente, die dan zichtbaar geworden zal zijn. Als we voor Jezus kiezen, dan kiezen we volkomen voor Jezus en zo komt alles openbaar, als de Heer Zijn Gemeente weghaalt.

Dit zal een geweldig gebeuren zijn, dat moeten we niet onderschatten, en daar is het wachten op. In deze tijd van verwarring, in deze tijd, dat de wereld meer van dat officiële Christendom gaat zien, zal door Christus Zelf een heerlijke klaarheid worden gebracht in deze zaak, wie de Zijnen waren en wie het niet waren.

Het zal ook voor ons een verrassing worden denk ik, want, die wij er bij dachten, zijn er misschien niet bij en die, van wie wij het niet dachten, die zullen er misschien wel bij zijn.

Maar prijst de Heer, ik mag zeker weten, dat ik er wel bij ben, omdat ik Hem lief heb en Hij in mijn leven is en Zijn Geest met mijn geest roept *“Kom haastig Here Jezus!”*

Dat ik erbij zal zijn en aan die opname zal deel hebben, dat is wonderbaar, ja, dat zal een groot wonder zijn. De wetenschap geeft miljarden uit om de mens een klein stukje in het luchtruim te brengen. Dat is voor de wetenschap heel wat, maar in vergelijking, met wat God gaat doen met de Gemeente, is de afstand, die de wetenschap bereikt heeft, maar een vloeipapiertje dik.

Zo weinig is het nog maar van de aarde af; het is nog maar heel stuntelig en ongelukkig. Maar, dat zo maar een schare mensen, ook die eeuwen geleden gestorven zijn, opstaan van tussen de doden uit in een verheerlijkt Lichaam (zoals Jezus opstond) en de overlevenden tegelijk met hen, tot Hem weggevoerd worden in de wolken, dwars door het ganse universum heen, ja, hoe is dat mogelijk!

Dat wonder kan alleen God, dat is ook niet van een mens. Het is hetzelfde verheerlijkt Lichaam, waar Jezus mee opstond en waarmee Hij onze aarde verliet en dwars door de eerste luchtlagen van deze aarde en dan door het sterren universum heen opsteeg om naar de onzichtbare hemel te gaan. Dat geen mensenoog kan waarnemen, waar een ontoegankelijk licht is en waar God Zijn troon heeft. Halleluja!

Daar is Jezus gezeten, waar Hij nu onze plaats bereid. Daarom lezen we ook dit grote wonder in vers 15-18. *“Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden”.*

Het is dus geen kracht van mensen, het is zelfs geen kracht van een engel, maar het is de heerlijke opstandingskracht van Jezus, die zichtbaar naar voren gaat komen. De Heer Zelf zal het doen op een teken van Zijn Vader, want Hij doet alles op het bevel van Zijn Vader, daar Hij de Vader volkomen gehoorzaam is. Wanneer Hij wacht op een teken van Zijn Vader, en dan zal Hij Zijn almacht betonen. Halleluja!

Dat is de triomf van de Gekruisigde en Opgestane Jezus, de Christus, van deze versmadede, verachte en verworpen Heer, die nog altijd door de wereld en ook door Israël veracht, gesmaad en gekleineerd wordt. Maar Hij is Triomfator, Hij heeft dood en hel overwonnen en Hij is de Levende.

Hij bezit opstanding leven, de opstandingskracht en waar Hij verschijnt, moet de dood wijken. Waar Jezus komt in Zijn opstandingskracht zal dood en verderf de vlucht nemen, want Hij is de overwinnaar!

Het is juist daarom een geheimenis, dat de Here Jezus a.h.w. geborgen in de Troon van de Vader, Zich verborgen houdt in deze zin; want zo gauw als de Heer Zich gaat openbaren, dan vlucht alles, wat verderf en dood is.

Dat is het, als Hij komt op de wolken des hemels, dan vlucht de dood uit al Zijn ontslapen kinderen vandaan, dan vlucht ook dood en verderf uit onze eigen sterfelijke lichaam. Het is de triomf van Hem, die gesproken heeft: *“Ik ben de Opstanding en het Leven, die in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven”.*

De wereld zegt “krankzinnig, dat bestaat niet, van dat lichaam is niets meer over” en men lacht er om. Maar ik zeg u, als Jezus komt dan zullen alle gestorvenen opstaan uit de doden. Hun geest en hun ziel zijn thans bij Jezus, maar zij komen met Hem en ontvangen uit het stof der aarde dat Lichaam, maar verheerlijkt en volmaakt terug.

Want men kan ons sterfelijke lichaam verbranden, men kan het voor de leeuwen werpen, het kan opgegeten worden, het kan in de diepte van de zee geworpen worden, men kan het de ruimte in schieten, maar iets, iets blijft er altijd levend over.

Wist u dat? Van ieder menselijk lichaam blijft er een kleine eeuwig levende kern over, die niet te vernietigen is, zelfs niet bij een atoom ontploffing. Dat is, zo zouden we het kunnen noemen, een atoom van uw eigen lichaam, waar omheen God vanaf het begin, toen u voor het eerst ontvangen werd in de moederschoot, al reeds uw lichaam heeft gevormd.

Om datzelfde kerntje, waar omheen uw eerste ongeboren lichaampje en wat zich nu steeds opnieuw daar omheen vormt (want het lichaam, waarin we nu leven, is toch niet hetzelfde lichaam, als waarmee wij geboren zijn, het wordt steeds opnieuw eromheen, om de kern gevormd).

Waar die kern door de dood van het lichaam ook terecht komt, dat heeft voor God geen waarde, want op Zijn machtsbevel ontstaat om deze kern een verheerlijkt, onsterfelijk, onverderfelijk Lichaam!

Dat is ook niet meer onderworpen aan alle wetten der natuur en de aantrekkingskracht van de aarde. Maar dat zal bestaan uit een eeuwige heerlijke volmaakte en ijle substantie, zodat we niet meer gevangenen kunnen zijn in ons lichaam, zoals we dat nu nog zijn.

Zodat we moe en ziek kunnen worden en dood en verderf, honger en dorst en allerlei kwellingen en pijnen kunnen ondergaan, waardoor we ook vooral ons in de geestelijke dingen niet kunnen ontplooien.

Maar dan krijgen we een lichaam, wat het ideale voertuig zal zijn voor onze innerlijke mens, waarin onze geest en ziel zich volkomen kan ontplooien en tot de volkomen uitdrukking van Gods beeld kan komen. Daarom ga ik liever naar Hem toe, die daar boven alles troont en Die mij de heerlijkheden van Zijn ganse schepping zal tonen. Prijst Zijn Naam!

Dat alles zal gebeuren als Jezus komt op de wolken, wat de openbaring is van Zijn almacht, waarmee Hij alles heeft overwonnen. In Joh. 5:21 staat: *“Want gelijk de Vader de doden opwekt en doet leven, zo doet ook de Zoon leven, wie Hij wil”*, en in vers 25 zegt Hij: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de ure komt en is nu, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen en die haar horen, zullen leven”*.

In Joh. 10:17-18 staat. *“Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen. Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen; dit gebod heb Ik van mijn Vader ontvangen”*.

Hoor wat Hij zegt. *“Niemand ontnemt Mij het leven”*. Neen, weet u dat wel, ook Pilatus niet, ook de afvallige Joden niet en de Romeinen niet.

Het had er wel de schijn van, maar Hij gaf Zich vrijwillig. Toen dat legertje Romeinse soldaten uittrok om Hem gevangen te nemen en het kwam in de Hof van Gethsemane, wist Jezus, dat ze kwamen en Hij trad ze tegemoet en zei: *“Ik ben het”*. Toen vielen ze allemaal ter aarde en toen zei Hij: *“neem Mij maar gevangen”*. Ziet u het, dat is Jezus.

Hij gaf Zijn leven vrijwillig, voor u en mij, maar Hij heeft ook de macht het weer op te nemen. Hij heeft ook macht om het u te geven en allen, die van Hem zijn en straks ook aan die, die niet van Hem zijn maar die voor Zijn witte troon zullen moeten verschijnen.

Hier staat het in vers 18. *“Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen; dit gebod heb Ik van mijn Vader ontvangen”*.

En daarom zegt Hij ook hier in Joh. 11:25-26. *“Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat”?*

Gelooft u dat?

Ja, dat is voor nu al in het geestelijke, voor iedereen, die dood ligt in de zonden en misdaden en dat is ieder mens.

Maar als hij gelooft in Jezus, dan gaat hij leven, waarlijk leven, vrijgemaakt van de macht der zonde om nu een kind van God te zijn. Maar het zal ook nog tenslotte een heerlijke eindvervulling krijgen, waar we nu over spreken.

Hij zegt: *“Ik ben de opstanding en het leven, wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven”*. Ja, al ligt het lichaam nog zo lang in het graf, Hij zegt: *“en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven”*. Halleluja, prijst de Heer!

Dat is voor nu, als we in Hem geloven, hebben we al reeds het eeuwige leven, ook al zou ik vandaag mijn lichaam moeten afleggen, maar dan ga ik niet dood, ik ontslaap slechts, ik leg mijn lichaam af, maar ga naar mijn Heiland, want mijn leven is Christus en mijn sterven is dan gewin; dan kom ik bij Jezus in te wonen, ontdaan van dit sterfelijke lichaam.

Het is slechts gewin, ik zal niet sterven, ik zal de dood niet zien. Jezus zegt: *“Wie in Mij gelooft, zal de dood niet zien”* en dat is zo.

Een kind van God, dat hier zogenaamd sterft, ziet de doodsengel niet, als hij maar gelooft in Jezus; want voordat de doodsengel komt, om dit natuurlijke leven af te snijden, ziet het kind van God, de engelen Gods, die hem komen halen, om hem naar Jezus te brengen, zoals het bij Lazarus was.

Lazarus werd gedragen door de engelen in Abraham's schoot. Hij heeft zijn begrafenis niet gezien, daar had hij ook geen interesse voor. Die rijke man, die sloeg zijn ogen op in de hel, maar Lazarus had er geen interesse voor wat er met dat lichaam verder gebeurde; hij werd, voordat de doodsengel kwam, door de engelen Gods weggedragen in Abraham's schoot.

“Wie in Mij gelooft”, zegt Jezus *“zal de dood niet zien”*. Maar hij zal leven.

Het is echter ook voor hen, die levend achterblijven, die zullen helemaal niet meer ontslapen, maar dan zal in tijd van een ogenblik dit sterfelijke lichaam veranderd worden in een verheerlijkt lichaam en dit is de almacht en de kracht en de triomf van de opgestane Levensvorst.

We gaan verder naar het begin woord in de Tessalonicenzenbrief, daar lezen we dit, dat het dus allereerst door Zijn almacht geschiedt zal; het is Zijn opstandingkracht en leven, het is dus allereerst door Hem, die verschijnt in de wolken.

Maar dan is het ook door een kracht, die Hij in ons werkt, want Hij komt om de Zijnen te halen. In vers 16-17 staat: *“want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen”*.

Zij zijn in Jezus en Christus in hen; want zij kunnen nooit in Christus zijn, als Christus niet eerst in hen gekomen is. Anders is het niet mogelijk, dat Christus in hen kan blijven. Omdat het dezelfde Christus is, die in hen is door de Heilige Geest, die in hen werkt en die daar op de wolken verschijnt en Zijn almacht betoont, kunnen diegene, die in Hem ontslapen zijn, van tussen de doden uit opstaan en zij, die nog levend zijn, in een punt des tijds veranderd worden.

Dat is een machtswerking. Het is als bij een magneet. Als men een magneet boven een hoop ijzervijlsel, vermengd met zand houdt, dan zullen de ijzervijlselkorreltjes vanuit het zand direct naar de magneet vliegen.

Waarom? Omdat die magneet van ijzer is en die korreltjes eveneens, dat trekt elkaar aan, het zand blijft liggen en dat is het geheim.

Jezus komt en omdat Hij ook in ons is, gaan we ogenblikkelijk naar Hem toe, ja, sneller dan het ijzerdeeltje naar de magneet.

Hier hebben we dus het derde: het is eerst uit Hem, en het is ook door Hem, die in ons werkt en tenslotte is het tot Hem.

Want als de Heer Zijn Gemeente komt halen, gaat het van het punt, waar we het laatst waren, regelrecht naar Jezus toe. Alle scheiding wordt weggenomen, alle tussenmuren vallen weg, allen worden verenigd bij Jezus, Hij is het middelpunt; de Gemeente wordt in de tijd van een ogenblik verenigd met haar Hoofd en wordt een met Hem.

Hoe moet het nu in ons leven zijn? Dat is dan de uiteindelijke conclusie, de les, die we hieruit moeten onthouden.

Wilt u klaar zijn, als Jezus komt? Wilt u bij de Gemeente behoren, of anders gezegd, wilt u zo'n opstandingkind zijn, die bij de eerste opstanding behoort, en niet bij de tweede opstanding, die meer dan 1000 jaar daarna komt, een opstanding van alle doden ten gerichte?

Wilt u behoren bij dat wonderbare lichaam van Jezus? Willen we klaar zijn, als de Heer komt? Dan moet ons leven thans al reeds zo'n wegrukkingsleven zijn. Mag ik het zo eens even noemen; het is een leven dat weggerukt wordt, want wij, die waarachtige kinderen Gods, worden weggerukt van deze aarde.

Maar wat betekent dat? Dan moet ons leven NU alzo zijn, anders is het te laat. Laten we denken aan die dwaze maagden, die hoorden: *“de bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet”* en toch waren zij niet klaar.

We moeten bereid zijn, nu reeds klaar voor Zijn komst. Want Hij wacht niet, Hij kan niet wachten. Zo gauw als Jezus verschijnt op de wolken, gaat dat zo razend snel, sneller dan we kunnen denken. De Bijbel zegt het tot tweemaal toe, in het Nieuwe Testament.

Er staat in de grondtekst, sneller dan een oogwenk. Maar in de Corintiërsbrief gebruikt Paulus nog een ander woord, *“in een atoom”* d.w.z. in een ondeelbaar klein tijdsmoment, kleiner dan de fractie van een seconde. Het kan wezen, dat we bij elkaar zitten en op hetzelfde moment zijn we er al niet meer!

Als Jezus komt, dan breekt Zijn opstanding kracht ogenblikkelijk baan, en kan niet meer tegen gehouden worden. Dat gaat zo snel, dat niemand zich meer kan voorbereiden. We moeten nu klaar zijn. We moeten nu een leven ten wegrukken lijden, d.w.z. een opstanding leven.

Wat houdt dat in? We hebben drie dingen gezien; het is dus door Hem of uit Hem, het is Zijn kracht van opstanding, die nu ons leven reeds moet beheersen, dat we alles doen uit Hem, zoals Paulus, toen hij tot waarachtige bekering kwam, het direct uitsprak: *“Heer, wat wilt Gij, dat ik doen zal”*.

Zo werd Paulus van een vervolger van Christus, een navolger van Christus. Hij ging van dat ogenblik uit Hem, hij kende de Heer in al zijn wegen en daar gaat het om. Ken de Heer in al uw wegen, broeders en zusters, ga niet met vlees en bloed te rade, maar vraag het toch aan Hem: *“Heer, wat wilt Gij dat ik doen zal”*?

In alles, niet in bepaalde zaken, niet alleen in godsdienstige zaken, maar in heel het leven van alle dag. Want Jezus zegt: *“Zonder Mij kunt gij niets doen”*. Niet wat ik wil, maar wat de Heer wil. Als we zo te rade met Hem gaan en het altijd uit Hem ontvangen, zo lijden we een leven tot wegrukking.

Nu het tweede: Christus in ons; dat betekent, dat Hij in ons moet leven, dat het zo wordt, als Paulus zegt: *“Niet ik leef, maar Christus leeft in mij”*.

Het betekent ook wat in 1 Tess 4:14 staat *“Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem”*.

Het is dus door het geloof, dat Christus is gestorven en opgestaan, dat Hij in ons leeft en dat betekent in dit leven, zoals Paulus het ook zo heerlijk zegt in 2 Cor. 4:10. *“te allen tijde het sterven van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare”*.

Dat is het. Is Hij ons leven?

In 1 Cor. 15:23 spreekt Paulus over dit geheimenis. *“Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst”.*

Hij heeft het hier over de opstanding. Bent u van Christus? Dan bent u Zijn eigendom, want Hij komt het Zijne halen. Straks zal Jezus komen op aarde als Rechter, maar nu komt Hij alleen de Gemeente als het Zijne halen.

Wat van de wereld is, laat Hij in de wereld, maar wat van Hem is, dat neemt Hij van de wereld weg. Dat is Zijn recht, want Hij heeft het gekocht met Zijn bloed: *“Vader, die Gij Mij gegeven hebt”.*

Wat betekent dit nu? Dat mijn geest, mijn eigen ziel, mijn eigen lichaam niet meer van mij zijn, maar van Jezus; Heer ik behoor U toe, zodat ik niet meer leef, maar Gij in mij. Dan zijn we bereid.

Nu het laatste. Het is tot Hem. We gaan direct naar Jezus, maar dan moet dat nu in ons leven zich openbaren. Alles, wat we doen, is dat tot eer van Hem, of gaat het om andere dingen? Is ons leven in alle dingen tot eer en verheerlijking van Zijn Naam?

Dat is een wonderbaar leven, dat niet alleen is weggelegd voor zendelingen en andere dienstknechten dan de Heer, omdat zij in dienst staan van Hem, maar als ook zij in het dagelijks leven andere dingen moeten doen.

Maar dat geldt ook voor een ieder van ons, dat we alles tot eer van Jezus moeten doen, hetzij ons werk op kantoor, in de fabriek, school of keuken en in het zakenleven. We kunnen dat echter nooit doen uit eigen kracht, maar we kunnen dit alleen uit Hem en door Hem. Dan hebben we een leven dat lijdt tot wegrukken.

Wat gaat er gebeuren, als Jezus komt? Dan worden we in ons geheel, geest, ziel en lichaam van deze wereld weggenomen, van deze aarde losgerukt en gaan we naar de hemel, maar dan moet ons leven nu al zo zijn, dat we los zijn van de dingen van de wereld.

Maar als we dat niet willen, dan zitten we straks vast; denk aan de vrouw van Lot. Zij werd weggerukt, want op wonderbare wijze kwamen de engelen nog Lot en zijn gezin wegrukken, voordat God met vuur moest komen over die goddeloze steden; maar de vrouw van Lot was niet los van Sodom, want toen ze er uit ging, moest ze toch om kijken en werd een zoutpilaar.

Laten we ons daarom losmaken van de dingen van het leven, waar we aan gebonden zitten. Natuurlijk mogen we van de gewone dingen van het leven genieten en leven, maar laten we er niet aan vast zitten.

Dankt God voor alle goede dingen, zoals huis, meubelen, betrekking enz.. maar we moeten er niet aan vast zitten. We moeten alleen aan Jezus gebonden zijn, zoals Abraham.

Wat een verschil tussen Abraham en Lot! Lot had veel aardse goederen, maar zat er aan vast en daarom wilde hij een huis in Sodom. Abraham was ook rijk en waarschijnlijk nog wel rijker dan Lot, want God had hem gezegend met vele aardse goederen, kamelen, knechten en slavinnen, ezels, runderen; maar Abraham wilde zijn pinnen niet vastzetten, hij woonde in tenten, hij wilde zich nergens vast nestelen, hij zette zijn hart er niet op.

Hij was steeds trekkende en bereid om God gehoorzaam te volgen, want hij verwachtte, de stad, die fundamenten heeft. Hij had gemakkelijk een groot paleis kunnen laten bouwen, maar hij verwachtte dat paleis, dat God bouwt en daar was zijn hart op gevestigd. Maar wat hij nu had, had hij als niet hebbende, bezittende als niet bezittende.

Zo moet het zijn en als we ons hart op deze dingen gaan zetten, dan is het beter, dat God ze van ons wegneemt en dat we straatarm worden, daar we anders de heerlijkheid zouden missen.

We moeten van alles los zijn op elk terrein. Ieder onderzoekt zichzelf. Het gaat erom, dat alle dingen geoorloofd zijn, want we mogen alle dingen in Christus; Als datgene waar we naar toe gaan, zodanig is dat we er ook met Christus zouden kunnen komen. Het gaat erom, dat we gereed zijn om los te zijn van de dingen van deze aarde. Laten we naar Zijn stem horen, en Hem blijven verwachten.

In 1 Cor. 15: 51 staat: *“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worde”*. Dit is een geheimenis, het is het gevolg van het volbrachte werk van de overwinnaar over dood en hel.

Jezus Christus is nog verborgen, omdat deze heerlijkheid nog niet aan het licht is gekomen. Eerst met de Gemeente klaar zijn. De Heer zal Zijn opstanding leven ontplooiën in Zijn kinderen, die Hem toebehoren. De kroon op dat heerlijke verlossingwerk is, dat de levende in een punt des tijds veranderd zullen worden, wat een doorbraak is van de schijnbare heerschappij van de dood.

De tijd komt snel, het staat vlak voor de deur. Dat zien we door de tekenen der tijden. God maakt haast met Israël. Als Jezus de Zijnen zal wegnemen, is Zijn geestelijke tempel weg. Het volk Israël is Zijn aardse tempel. Als de Gemeente opgenomen is, zal in Israël de tempel te Jeruzalem opricht worden.

De satan wil de bruidsliefde van de kinderen Gods doen verminderen. Zijn we bereid, als Jezus komt en Zijn triomferend leven baan breekt? Zijn we klaar?

Jezus komt voor de Zijnen. Zoals we reeds zagen in 1 Cor. 15:23. *“Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst”*.

Bent u van Christus? Hebben we ons aan Hem gegeven? Kunnen we zeggen: *“Ik ben van Jezus, U bent mijn Heer”*. Als we dan van Jezus zijn, zullen we hier ook moeten gaan leven naar Zijn komst toe.

Alles is van Hem, want Hij heeft overwonnen, ook de dood. Het werk, dat Hij in ons doet, geeft ons de kracht, om in nieuwheid des levens te wandelen. De Gemeente gaat tot Hem. Zo is alles van hem, uit Hem en tot Hem.

Is het zo, dat Christus Zijn leven in ons kan leven? Wij ontvangen het van Hem. We zijn in Hem en door Hem gaan we tot Hem. De Paasmorgen brak aan, dat was de triomf van de gekruisigde Christus, maar er was verwarring. Nu zal dit in het groot terug komen. De Triomf van de opgestane en verheerlijkte Heer zal aanbreken!

Wees bereid, als Hij Komt! Laat Jezus volledig toe in ziel en lichaam. Nu is het nog de tijd van genade, Christus is onder u en in u door de rijkdom van God.

Amen.

Laten wij de Heer danken.

Laten wij tot slot zingen: Jezus alles geef ik U.